

A treia călătorie misionară

Textul de memorat: „Dar eu nu țin numai decît la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.” (Faptele apostolilor 20:24)

Duminică, 2 septembrie – În Efes (1)

1. **Faptele 19:1-7**; 1. Pe când era Apolo în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici
2. și le-a zis: "Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?" Ei i-au răspuns: "Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt."
3. "Dar cu ce botez ați fost botezați?", le-a zis el. Și ei au răspuns: "Cu botezul lui Ioan."
4. Atunci Pavel a zis: "Ioan a botezat cu botezul pocăinței și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus."
5. Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.
6. Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, și vorbeau în alte limbi și proceau.
7. Erau cam doisprezece bărbați de toți.

Luni, 3 septembrie – În Efes (2)

2. **Faptele 19:23-41**; 23. Pe vremea aceea, s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea Domnului.
24. Un argintar, numit Dimitrie, făcea temple de argint de ale Dianei și aducea lucrătorilor săi nu puțin câștig cu ele.
25. I-a adunat la un loc, împreună cu cei de aceeași meserie, și le-a zis: "Oamenilor, știți că bogăția noastră atârnă de meseria aceasta;
26. și vedeți și auziți că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat și a abătut mult norod și zice că zeii făcuți de mâini nu sunt dumnezei.
27. Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul mării zeite Diana este socotit ca o nimica și chiar marea aceleia care este cinstită în toată Asia și în toată lumea este nimicită."
28. Cuvintele acestea i-au umplut de mânie și au început să strige: "Mare este Diana efesenilor!"
29. Toată cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toții într-un gând în teatru și au luat cu ei pe macedonenii Gaiu și Aristarh, tovarășii de călătorie ai lui Pavel.
30. Pavel voia să vină înaintea norodului, dar nu l-au lăsat ucenicii.
31. Chiar și unii din mai marii Asiei care-i erau prieteni au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru.
32. Unii strigau una, alții alta, căci adunarea era în învălmășeală, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.
33. Atunci au scos din norod pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau înainte. Alexandru a făcut semn cu mâna și voia să se apere înaintea norodului.
34. Dar când l-au cunoscut că este iudeu, au strigat toți într-un glas, timp de aproape două ceasuri: "Mare este Diana efesenilor!"
35. Totuși logofătul a potolit norodul și a zis: "Bărbați efeseni, cine este acela care nu știe că cetatea efesenilor este pazoarea templului mării Diane și a chipului ei căzut din cer?"
36. Fiindcă nimeni nu poate să tăgăduiască lucrul acesta, trebuie să vă potoliți și să nu faceți nimic cu pornire nechibzuită.

37. Căci ați adus aici pe oamenii aceștia care nu sunt vinovați nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiței noastre.
38. Deci dacă, în adevăr, Dimitrie și meșterii lui au să se plângă împotriva cuiva, sunt zile de judecată și sunt dregători; să se părăscă unii pe alții.
39. Dar dacă umblați după altceva, se va hotărî într-o adunare legiuită.
40. Noi, de fapt, suntem în primejdie să fim învinuiți de răscoală pentru cele întâmplate astăzi, căci n-avem niciun temei ca să putem îndreptăți zarva aceasta."
41. După aceste cuvinte, a dat drumul adunării.

Faptele 19:27; *Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreț; dar și că templul mării zeițe Diana este socotit ca o nimica și chiar măreția aceleia care este cinstită în toată Asia și în toată lumea este nimicită."*

Marti, 4 septembrie – În Troa

3. **Faptele 20:7-12;** 7. În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.
8. În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.
9. Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea și a fost ridicat mort.
10. Dar Pavel s-a coborât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe și a zis: "Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el."
11. După ce s-a suit iarăși, a frânt pâinea, a cinat și a mai vorbit multă vreme până la ziuă. Apoi a plecat.
12. Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mângâieri.

Miercuri, 5 septembrie – În Milet

4. **Faptele 20:18-21;** 18. Când au venit la el, le-a zis: "Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi în care am pus piciorul pe pământul Asiei.
19. Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi și în mijlocul încercărilor pe care mi le ridicau uneltirile iudeilor.
20. Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case
21. și să vestesc iudeilor și grecilor pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.

2 Corinteni 4:8-14; 8. *Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtorare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;*

9. *prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți.*
10. *Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.*
11. *Căci noi, cei vii, totdeauna suntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.*
12. *Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.*
13. *Însă, fiindcă avem același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: "Am crezut, de aceea am vorbit!", și noi credem, și de aceea vorbim.*
14. *Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi.*

Joi, 6 septembrie – În Tir și Cezareea

- 5. Faptele 21:10-14;** 10. Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un proroc, numit Agab, s-a coborât din Iudeea
11. și a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile și a zis: "Iată ce zice Duhul Sfânt: "Așa vor lega iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâul acesta și-l vor da în mâinile Neamurilor."
12. Când am auzit lucrul acesta, atât noi, cât și cei de acolo, am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim.
13. Atunci Pavel a răspuns: "Ce faceți de plângeți așa și-mi rupeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus."
14. Dacă am văzut că nu-l putem îndupleca, n-am mai stăruit și am zis: "Facă-se voia Domnului!"